

გირჩევა გახსაზღვა: ჩვენს ექსპრესტემი ჩინების ბაზრის ცილი იზრდება

ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრი გიორგი გა-სარია ჩინეთში ვიზიტის ფარგლებში შენახას ვიცე-მერს ჭოუ ბოს შეხვდა. შეხვედრაზე მხარეებმა ორმანივი სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობების გაღრმავებასა და ჩინეთთან გაფორმებულ თავისუფალი ვაჭრობის შეთანხმებაზე ისაზღვრეს. გიორგი გახარიამ და შანხაის ვიცე-მერმა ასევე თბილის ში ნოემბერში დაგეგმილი აბრუშუმის გზის ფორუმის მოსამზადებელი საკითხები განიხილეს.

„ჩინეთის მხრიდან საკმაოდ დიდი ინტერესია, გან-
საკუთრებით რამდენიმე დღის წინ უმშვილეს კომპა-
ნია ს უსა-სა და საქართველოს მთავრობას შორის გა-
ფორმებული ხელშეკრულების შემდეგ. ჩვენ შანხაიში თა-
ვისუფალი ვაჭრობის ზონა დავათვალიერეთ, რომელიც
ძალი და შთამბეჭდავი იყო და ვფიქრობთ, რომ მათი გა-
მოცდილება ჩვენთვის ძალიან მისაღებია. ჩინეთის მზარ-
დი ბაზარი ჩვენს ექსპორტში, მათი შემადგენელი ნა-
ნილი იზრდება და უფრო მეტი ყურადღება საჭირო.
ვფიქრობ, რომ ასეთი გაცვლითი შესვედრები, რა დრო-
საც, როგორც დღეს გადავიწყვიტეთ, იქმნება კონკრეტუ-
ლი სამუშაო ჯგუფები, რომლებიც ციფრებზე იმსჯე-
ლებენ, რაც ძალიან კარგი და სასარგებლო იქნება“, —
განაცხადა გიორგი გახარიამ.

შეხვედრას ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის მოადგილე გიორგი ჩერქეზიშვილი და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკური საქართველოს სრულუფლებიანი ელჩი დავით აფციაური ესპერიდნენ.

„ჩრდილოეთ კავკასია-
ამიერკავკასიის“ მაგისტრალურ
გაზსაღენზე ახალი საკუმრო
გადასასვლელი აუცილებელი

საქართველოს ენერგეტიკის მინისტრმა ილია ელოშვილმა და საქართველოს წავთობისა და გაზის კორპორაციის გენერალურმა დირექტორმა დავით თვალაძეშვილმა, სტეფანნემინდაში „ჩრდილოეთ კავკასია-ამიერკავკასიის“ მაგისტრალური გაზსადენის მდინარე ყუროს ხევის მონაკვეთზე აშენებული ახალი საჰაერო გადასასვლელი მოინახულის.

„ეს არის უნიკალური საინიუნრო ნაგებობა, რომელიც ქართული კომპანიების მიერა აშენებული, ეს არის სტრატეგიული ინფრასტრუქტურა, რადგან ამ ინფრასტრუქტურის გადამზადება უძველესია.

რუქეტურაზეა დამოკიდებული სომხეთისთვის გაზის მიწოდება. ასევე, ჩევნი ქვეყანა ამ მაგისტრალიდან იღებს სატრანზიტო შემოსავალებს“, – განაცხადა ილია ელოშვილმა. პროექტის ღირებულებამ 1 421 574 ლარი შეადგინა და მისი მშენებლობა ტენდერში გამარჯვებულმა ქართულმა კომპანიამ შპს „ელიტაბურჯმა“–მა განახორციელა.

აუდიტის ახალი ხელმძღვანელი ირაკლი

საბართველოს პარლამენტიმა
ჩაკლი მექებიშვილის კანდიდა-
ურა დაამტკიცა. კენჭისყვაზე მხა-
რი მექებიშვილს 80 დეპუტატიმა და-
ჭირა.

ირაკლი მექვაბიშვილმა სახელმწიფო უნივერსიტეტის პოსტბრძოს დაბათურ დარგიდა შეცვალა.

დავით სარმანია: თუ მოგავალი
მერი „სითო პარკის“ მიმართ
მყაცრ ზომებს გაატარებს,
ას მხრიდან მისასალმებელია

თან ვერაფერს გავხდით, არც ერთი გონივრული წინა-დადება მათი მხრიდან არ იქნა მიღებული. თუ უფრო მყაცრი ზომები იქნება გატარებული მომავალი მერის მხრიდან, ეს მხოლოდ მისასალმებელია”, – განაცხადა დავით ნარმანიამ.

გერამ ახალია:
არის გარკვეული
ჯგუფის ინტერესი,
რომ პაპტა ბერძელადის
მიმართ იყოს შავი პიარი!..

**„კომისიუნისტი მანქანებს
კი არ უღეა შევუძლეთ,
პრამედ - კლასიკებს“**

ჭი მიიჩნევს, რომ ეს, ალბათ, დასაწყი
სია, თორებ ველობილიკი განცალკევე
ბულად, მარტო ერთ მონაცემზე ვერ
იმუშავდებს, ის რაღაცასთან უნდა იყოს
დაკავშირებული.

„საქართველოს ალიანსი უსაფრთხოების
გზებისთვის“ გამგეობის თავმჯდომარე
ოეს მცდელობრივი აინტერესებს და
რატომ ვუთმობთ დიდ გზას აგტომობის
ლებსა და ადამიანების ინტერესები გვა
ვიწყდება?! ქალაქის პრობლემები ხომ ის
არის. რომ ჯარჯარობით მანძანები

„ჩევენ კომფორტი მანქანებს კი არ უნდა შეეცუძნოთ, არამედ ადამიანებს. შესაბამისი კვლევა არ ჩატარებულა და არ გვაქვს პასუხი, რატომ ვაპირებთ ცალმხრივი მოძრაობის დაწესებას?! მერიისაგან ვისმენთ, რომ დაკვირვების რეჟიმში არიან და, თუ ქუჩის გაცალმხრივება არ გაამართლებს, ქველებულ რეჟიმს დაუბრუნდებიან. წინასწარ ვერ ვიტყვით, ცალმხრივი ქუჩა გაამართლებს თუ ორმხრივი. გამართლებს მაშინ, თუ იქნება ნაკლები ხმაური, ნაკლები გამონაბოლევი. აერთექნოლოგიების გამოყენებით დაფუძნებულ კვლევაზეა სასუბარი. თანამედროვე ევროპული ქალაქების უპირატესობა არის უფრო მეტი მწვანე სირცეული, ცენტრალურ ქუჩებზე ნაკლები გზა ავტომობილს, მეტი საზოგადოებრივი ტრანსპორტი, მეტი ჯანსაღი ტრანსპორტი, ველოსიპედი და ფეხით მოსიარულეთა ბილიკები. ამ კონტექსტში პერინის გამზირზე ველობილი გილიკის მოწყობა დადგებითია, თუმცა ეს მხოლოდ ფრაგმენტია და არ უნდა შეჩერდეს, მას ლოგიკური გაგრძელება უნდა მოჰყვეს. უხერხული იქნება, მხოლოდ ერთ მონაკვეთზე – ბულაბაურიდან მიროტაძის ქუჩამდე ველობილი გაკეთება, რადგან არსად არ მივყავართ ამ ველობილიკს. აუცილებელია ამის გაგრძელება, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ეს იქნება გადაყირილი თანხა და შესაძლოა, პარკირების ადგილად იქცეს გამოუყენებელი ველობილიკი”, – აცხადებს ეკა ლალიაშვილი For.get-სთან საუბარში.

სიცოდურის მიზანი და მიზანის დარღვევა: საქართველოს კულტურული და სპორტული ცენტრის მიზანი დარღვევა დაგენერირდა სამართველოს დაცვალებით
რესორსი 2018 წლის მარტის 20-ით დადგინდა მიზანის დარღვევა! ამ დროის მატერიალური და სოციალური მდგრადი განვითარების მიზანით დაგენერირდა სამართველოს დაცვალებით

ଶ୍ରୀକାନ୍ତପାତ୍ର ଶାକାରତତ୍ତ୍ଵାଲକ୍ସ ଗ୍ରେସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିବାରେ ଶାକାରାଶ୍ଵିଳିର ମହିମାଦେଖିବା
ମୁଣ୍ଡିଲାର ଶାକାରତତ୍ତ୍ଵାଲକ୍ସ ଗ୍ରେସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିବାରେ ଶାକାରାଶ୍ଵିଳିର ମହିମାଦେଖିବା
ମୁଣ୍ଡିଲାର ଶାକାରତତ୍ତ୍ଵାଲକ୍ସ ଗ୍ରେସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳିବାରେ ଶାକାରାଶ୍ଵିଳିର ମହିମାଦେଖିବା

— მაგრამ განა რისი გაკეთება შეუძლია მიხეილ სახაკაშვილს იმისთვის, რომ ვთქვათ, რუსეთში მსოფლიო საფეხბურთო ჩემპიონატი ჩაიაშალოს?

წყარო: http://www.ng.ru/cis/2017-09-15.57074_scenario.html

კამპოზიტურული მისვალებელია ფისტივალი დაინტერ

კამბოჯაში ტრადიციული
ფესტივალი დაწყო, რომელ-
საც ადგილობრივები გარ-
დაცვლილთა დღეს უწოდე-
ბენ. კამბოჯელები ამ დღეს
ლოცულობები და საგანგძელოდ
კერძებსაც ამზადებენ გარ-
დაცვლილი ნათესავებისა და
მეგობრების სულების მოსახ-
ველების დროიდან იღებს, მაგ-
რთვე წითელი კემერების სას-
რეულომს კამბოჯის მოსახლეო-
ნებ მეტი ადამიანი შეეწირა.

ԵԱՀԱՅՈՒՍ ԾԿԵՐՑԱԾ ՀԵԿԱՆԺԻԿ ԹԵՂԻՆ ՀԱՄԱԲԵՋՈՆՆԵՐ

მესანძრე თხები - ასე შეარქვეს ესპანეთში ცხოველებს, რომელთა მთავარი დანიშნულებაც ტყის სანძრების წინააღმდეგ პრევენციული ზომების გატარებაა. საპილოტე პროგრამა თხების საბალაპილ გაშვებას იმ მასივში ითვალისწინებს, რომელებიც პოტენციულ სანძარსაშიშ ზონებად ითვლებიან. შინაური ცხოველების მიერ ბალახისა და მცენარეებისგან გასუფთავებულ ტერიტორიაზე სანძრის გაჩენის შემთხვევაში აალების საფრთხე მინიმუმამდე იქნება დაყვანილი. თხების მიერ გასუფთავებული ტერიტორია მესანძრეებს საჭიროების შემთხვევაში საქმესაც გაუმარტივებს.

ՀՐԱՄԱՆ ՑԵՐԱԾԵԼՈՒ ՏԻՄ ՑԱՎԱԿԱԳՈՒՅՔ

ძალადობის მორიგი აქტი იტალიაში. რომში კიდევ ერთი ტურისტი გააუპატიურეს. 57 წლის გერმანელი ქალი ქალაქის პარკში

თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის ნინ, ეგრეთ ნოდებულ „ლადიძის ნილების“ (ამჟამად მიტროფანე ლადიძის) ქუჩაზე საშუალო სიმაღლის, დაკუნთული, ნათელ-შეუძლიანი, მშვიდი სახის კაცი ნელი ნაბიჯით ამოდიოდა. ჩაფიქრებული ირგვლივ ვერავის ამჩნევდა. ვინ იცის, იქნებ გონებაში ახალი მუსიკალური მელოდია უტრიალებდა. მომიახლოვდა თუ არა, მიკესალმე და მაშინვე მაღლობის სიტყვებით მივმართე მისი ხალხურ მელოდიაზე შექმნილი შესანიშნავი რომანსის „ოროგელას“ გამო, რომელ-საც ყველა ჩემს კონცერტზე უცვლელად ვასრულებდი და საკავშირო ფირმა „მელოდიის“ მიერ გამოშევებულ გრამიქირფიტაშიც არის შესული. კომპოზიტორი ფიქრებიდან სწრაფად განთავისუფლდა, მაღლობა გადამიხადა და მთხოვა ნანარმოების მოსმენა.

...დღემდე არ მავინ ყდება თბილი
სიტყვები, რომელიც გამოჩენილი ქარ-
თველი კომპოზიტორის, საქართველოს
სახალხო არტისტის, ორგზის საბჭოთა
კავშირის სახელმწიფო, ზაქარია ფალი-
აშვილის და ჯავახაპარლალ ნერუს სახე-
ლობის პრემიების ლაურეატის, მრა-
ვალმხრივი საზოგადო მოღვაწის შალვა
გშველიძის შეფასებას გამოხატავდა. ეს
ჩემთვის უდიდესი სტიმული გახლდათ
და ყოველთვის მეხმარებოდა საქმიანო-
ბაში.

შალვა მიხეილის ძე მშველიძე დაიბადა 1904 წელს თბილისში, მაგრამ მას ერთი წ უთითაც არ დავინწყებია წინაპართა ძირძველი ადგილი, დუშეთის რაიონის სოფელი მჭადიჯვარი. იგი ბავაზ-შეობიდანვე ეზიარა მთას, მის მკაფიობუნებას, ყოფა-ცხოვრებას, რამაც შემდგომ დიდი როლი ითამაშა მშველიძის მუსიკალური შემოქმედების მიმდინარეობაზე. მან პირველდაწყებითი განათლება თბილისის სასულიერო სასწავლებელში მიიღო, შემდეგ ხაშურის გიმნაზიაში ეუფლებოდა სწავლას. სწავლის პერიოდში სხვადასხვა გატაცება ჰქონდა: მსახიობობდა, თვითშემოქმედებით გუნდს ხელმძღვანელობდა, პოეზიაშიც კი სცადა ბედი...

ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდა, ცნობილი ეროვნული მოღვაწის ია კარგარეთელის მომლერალთა ანსამბლში ეზიარა ქართული ხალცური სიმღერის მადლს. შემდეგ იძპალმა სურამში ძუკულოლუს შეახვედრა. მეგრულ-აფხაზური სიმღერების ამ უებრო მცოდნის მეთვალყურეობით გაიწაფა და მისივე რჩე-

შალვა გევალიძე - ქართული კინორი სიმფონიური ვებსაიტი

የጠናዕስ ተያዥበት የሚሰራውን ስም, ዘመንና ይዘርግበዋል, አጋዥና
ሆሉበዋል, ሁሉም ተከታታለዋል, አማካይ መሻሻል የሚሰራውን ስም.

კით საგუნდო კოლექტივს ჩაუდგა სა-
თავეში. თავდაპირველად, 1924 წლიდან,
პროფესიული განათლების მიღებაც
კონსერვატორიის საგუნდო-სადირიქუ-
რო ფაკულტეტზე დაიწყო. ამრიგადა,
ქართული ხალხური სასიმღერო ხელოვ-
ნება და ნაციონალური საგუნდო მუსიკა
შალვა მშევრიდის ცხოვრებისა და შე-
მოქმედების მთავარი მოწოდება გახდა.
სულ მოკლე ხანში, როგორც მუყაითი
სტუდენტი, უგამოცდოდ ჩარიცხეს სა-
კომპოზიციო ფაკულტეტზე. კომპოზი-
ციის როგორც ხელოვნებას ეუფლებოდა
პროფესიორების სერგეი ბარხუდარია-
ნის და მიხეილ ბაგრინინოვსკის ხე-
ლმძღვანელობით. პარალელურად მოგ-
ზაურობდა საქართველოს სსვადასხვა
კუთხეებში და ხალხური სიმღერების
თვალ-მარგალიტებს აგროვებდა, მათ

სანოტო ქაღალდზე გადაპქონდა, შემ-
დეგ კი საკუთარ შემოქმედებით ქურა-
ში ატარებდა და ახალ მუსიკალურ ნა-
წარმოებს ქმნიდა. ინტენსიურად ეცნო-
ბოდა ზოგად ლიტერატურას და კვლე-
ვით მასალებს მთის შესახებ.

მშველიძის მთელი არსება გაუქანებ-
თილი იყო მთაში მოსმენილი ხალხური
მუსიკის სურნელით, მთიელთა ინტონა-
ციებით. ხალხური შემოქმედების წია-
ღიდან, მისი სიღრმეებიდან არაერთხელ
გამოიუტანია მანამდე უცნობი მელოდია,
რომელსაც შემდეგ კომპოზიტორის
ხელში იშვიათი სილამაზე და ხიბლი
შეუძნია. ასე დაიბადა მისი პირველი
რომანსი „თუშის ქალები“, რასაც „ორო-
ველა“ მოჰყვა. ამის შემდეგ იქმნება სიმ-
ფონიური სურათი „ფშავური“, „გახა
ნიკლაური“, „ხევსურული ნანა“, რომე-

ଲୀପ ଶେମଦ୍ରେଗ „କାଳତା ପ୍ରେସ୍“
ବାବୁ ଶେବିଧା ନାମରାଶି „ଅମିତ
ଧାବି ତ୍ରାଣିଏଲିବା“ ମାସିଧ୍ୟ
ଅଭିବନ୍ଦନେନ, ରମ୍ଭ ମାନ ଶାକୁଣ
ତାରିକ ତାବି ଅନ୍ତରାବ୍ରା ମିଳିବା
ଏରବେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷିନିଲ „ଫିଲାଗୁରୁର
କିଲାନିଶିବା“, ରାଜ ଶର୍ମାଲାଲାଲ
ମହିନେଲିବା ସିମତ୍ରିନିଶିବା
ଶୁରାତ „ଫିଲାଗୁରୁରିଶି“ ଆଶାବା
ବା ଓ ଅମିତ ଶେମର୍କ୍ରେଡ୍ରେବିନ
ତା ନିର୍ଭାବିତ ଉପାଲାବନୀତ ଦିଶା
ମତିବା କିଲାନ୍ତି ତାବିକେବିଶିବା
ଶେବିତ ଗାମିନ୍ଦିଏଲାଗୁରୁର
ନାରାତା ମିଶିନ୍ଦିଲିବା ନିନାଶିବା

კომპოზიტორის მუსიკალური დებულების შესრულებული ფორმა „გაუსიკა“ და მუსიკალური დებულების შესრულებული ფორმა „გაუსიკა“, კონსტანტინე გამასახურდიას ამავე სახელწოდების რომანის მიხედვით. მას არაერთი მუსიკა აქვს შექმნილი დრამატული თეატრული და კინოფილმებისთვის. მის კალამს ეკუთვნის აგრეთვე სიმღერების კრებული და მეტად საჭირო და საინტერესო ნაშრომი „საკრავთმცოდნეობა“.

ბით წაიყვანა. განა შეიძლება მთის მუსიკალურ ფოლკლორზე იფიქრო და თვალზინ ჩვენი ბუმბერაზი ვაჟა-ფშაველა არ დაგიდგეს, თავისი გასაოცარი პოეზიით?

შალვა მშვერიძემ მთის
ბილიკებით იარა და ვაჟას
„სტუმარ-მასპინძლამდე“
მივიდა. ასე შეექმნა ქარ-
თულ მუსიკალურ სივრცეში პოეტის გე-
ნიოთ შთაგონებული ერთ-ერთი პირვე-
ლი სიმფონიური პოემა „ზვიადაური“.
შეიძლება, უცნაურადაც გამოიყურე-
ბოდეს, რომ ბობოქარი ვაჟა, კომპოზი-
ტორის მიერ შექმნილ უსიტყვო ინსტ-
რუმენტულ მუსიკაში აეღერდა. ჯერ
კიდევ მაშინ, 1940 წელს შექმნილ „ზვი-
ადაურში“ დავინახეთ ფშავური ცალ-
ხმიანი სიმღერის ფრიად საინტერესო
და თავისებური კილო. გარდა ამისა, ამ

გელა
ორიაზვილი,
კულტურის დამსახურუ-
ბული მუშაკი,
ვანო სარაჯიშვილის
ფონდის
იმპერიაზმულენდი.

ა. 6. 6 სექტემბერს „საქართველოს რესპუბლიკაში“ დაიტევდა საქართველოს ეროვნულ მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტის, ბატონი გიორგი კვესიტაძის სტატია სათაურით „პაცი, რომელსაც უკან მოხედვის არ ეშინია!“, რომელიც ასეთი სიტყვებით იწყება: „დღეს 75 წლისა შესრულდა ცნობილი ინჟინერი და მოღვაწე, გამორჩეული პიროვნება (იუბილარის სახელი და გვარი), რომელსაც ვიცნობ, რაც მასხვევს ჩემი თავი და მართალი გითხრათ, ვამაყობ ამ ადამიანით, და, შესაბამისად, ჩვენი მეცნიერობით“.

მეც, ამ სტრიქონების ავტორი, ვიცხობ მას, რაც თავი მახსოვეს, რამეთუ ერთ კლასში კასტავლობდით და მთელმა მისმა ცხოვრებამ ჩემ თვალწინ ჩაიარა. მშეგნიერი სტატიაა, დასაფასებელი კაცის დამფასებელი. აქ თითქმის სრულად არის აღნერილი ის საქმიანობა და თავდადება, რითაც ეს კაცი ემსახურებოდა საქართველოში აღმშენებლობით საქმიანობას, მშენებლობის დარგის განვითარებას, სამშენებლო კომპლექსის მართვის სისტემის სრულყოფას..

მთელი მისი ცხოვრება, დაწყებული მუშადნან და დამთავრებული სხვადასხვა სამინისტროებში მინისტრის მოადგილეობით, მისი მაღლაპროფესიული მიდგომა საქმისადაც მი – მისაპაპი მაგალითია მომავალი თაობებისათვის. ამას წერს ბ-ნი კვესიტაძე.

მე უბედინიერესი ადამიანი ვიყავი, როდე-
საც ჩემი ბავშვობის უახლოეს მეგობარზე ასე-
თი მშვენიერი სტატია წავიკითხე, დანერილი
ბავშვობის მეორე მეგობრის მიერ.

მერე ჩამოთვლილია მისი მოღვაწეობის
ცალკეული სფეროები, მისი კარიერული წინ-
სვლა, განსაკუთრებით ხაზგასმულია მისი დი-
დი ღვაწლი მაღლეულის სამთო-გამამდიდრე-
ბელი კომპინატის ქქსპლუატაციაში ჩაბარე-
ბის საქმეში. ისევ ციტატა: “(იუბილარი) პრო-
ფესიონალი მშენებელია, მაგრამ აქვე უნდა
განვაცხადო, რომ იგი უპირველესად სიყვა-
რულისა და მეგობრობის, დიდი ადამიანუ-
რი ურთიერთობების მშენებელია ...” აქაც და
სხვაგანაც ბატონი გიორგი განსაკუთრებით
ხაზს უსვამს უპირველესად მეგობრობის ნიტ-
სა და უნარს.

၆၅ ၂၁၂၆၂၇၂၂၃၈၀၂၂၃၂ ၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂ ၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂
၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂ ၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂ ၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂ ၂၁၂၅၂၅၀၉၂၂၃၂၂၃၂

და ნაყოფიერმა მოღვაწეობამ ჩეც თვალწინ
ჩაიარა და ამ ხნის მანძილზე არ ყოფილა შეგ-
თხვევა, რომ მის კეთილშობითა და ვაუ-
კაცობით გამორჩეულ პიროვნებას ჩრდილი
მიჰყარებოდეს, არ ყოფილა შემთხვევა, რომ
ჩეცნ უანგარო მეგობრობას ოდნავ ბზარი
გასჩენოდეს". — ესეც ბატონი კვესიტაძე.
ამ სიტყვიბს მრავ სიამოწნებით მოვაწერდი

ა ის გენერაცია უკეთ ისახავდებოდა მასში განვითარდა ხელს, ჩემთვის რომ დაეკვეთათ, რომ არა ერთი „მაგრავა“.

აქვე მინდა განვაცხადო, რომ მიუხედავად ყავალიაზე ისა, რასაც ქვემოთ მოახახსინიბოთ, მე

კუკურაციას, მაგრავ კუკურას და მის გამოყენებას, იქ იტელარი ისევ მიყენარს, რადგან ბავშვობის წმინდა გრძნობა და სიყვარული „არ გაიცვლების სხვაზედა“.

აქმო მაკონა, მასაც იავით თამაშობით-

ყველაფერი კი დაიწყო რეთი ჩემი სტატიით „საქართველოს რესუბლიკაში“ („არა განაძღო“, 8. 01. 2017), რომელიც რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობებსა და რუსების მხრიდან საქართველოს მიმართ ისტორიულად ჩადენილ ვერაგობებსა და სიმუხლეებს ეხებოდა.

მკითხველი იკითხავს: სად რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობა და საგა თქვენი მეგობრობაო? მეც მანდ არა ვარ? საქა ისაა, რომ ეს ჩენი მეგობარი პირზავრდნილი რუსთავილია და რუსების აუგს ვერ გააგონებ, ბნი კვესიტაძის სტატიაში ამაზე სიტყვაც არაა დაძრული, ალბათ ღირსებაში არ ჩაუთვალა. ამ ჩემს მეგობარ იუბილარს, ეტყობა, ჩემგან რუსების სტარიულ დალატებზე სიმართლის თქმა არ მოეწონა და გულში წეყნა ჩაიდო.

არადა, ჩემს სტატიაში ჩემი მოგონილი არაფერია, ყველაფრის ამოკითხვა შეიძლება დიდი ივანე ჯავახიშვილის ფუნდამენტურ პატარა მოცულობის ნაშრომში „დამკიდე-

**ଶୁଲ୍କପାଦ ରୁଷେତସା ଓ ସାଫ୍ଟାରଟ୍ୱେଳିଙ୍ସ ଶରୀରିଳ
ମେ-୧୯ ସାହୁରୁଣ୍ଗଶିଁ**, ମିସାବ୍ରା ମେବ୍ୟୁତ୍ର ତ୍ରମଥିଲା ଓ ଦା
କ୍ଷେତ୍ର ବ୍ୟାପାରରେ ଉପରେ ନାଶରମ୍ଭଶିଁ, ଲାଲନନ୍ଦ ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ବ୍ୟାପାରରେ ଉପରେ ନାଶରମ୍ଭଶିଁ। ମନ୍ଦର୍ଭବ୍ୟୁନ୍ଦରାତ, ମା-
ଶିଳ ଉତ୍ତରାମ୍ବା-ଉତ୍ତରାମ୍ବା ମନ୍ଦିରରେ ଗ୍ରହିଣନ୍ଦା ଓ ବ୍ୟାପାରରେ
ମହାରତଲ୍ଲେ ମିରିମାଲ୍ଲୁଣ୍ଡ ପିମ୍ପା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ବ୍ୟାପାରରେ
ମହାରତଲ୍ଲେ ପିମ୍ପା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ବ୍ୟାପାରରେ ନାଶରମ୍ଭଶିଁ। ଏହା ଏବଂ
ମହାରତଲ୍ଲେ ପିମ୍ପା ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନକାରୀ ବ୍ୟାପାରରେ ନାଶରମ୍ଭଶିଁ।

„კავშირის, რომელსაც უკან მოხედვის არ ემინია!“ არც რსხვევისა?

მსხვერპლი. ჩვენ ერთმანეთს არ ველაპარაკვებ-
ბით. დღეს რუსეთი თვალობმაცურად გვეუძ-
ნება – მოდით, დავილაპარაკოთ, ოლონდ დღე-
ვანდელი რეალობის გათვალისწინებითო. ეს
ინშაავს, რომ ჩვენ უნდა ვაღიაროთ რეალობა,
ანუ ჩვენი ტერიტორიების ოკუპაცია.

ଆମ ଇସଟିକରିଣିଙ୍କ ଗ୍ରାଫଟରୁଲ୍ଲେବା ଦା ଏକଟିଶ୍ଵାଳ-
ଶୀତ୍ତଳିଙ୍କ ପାଇଁ ହେଲିବା କାହାରେ ନାହିଁ ।

დაინახა ჩემს სტატიაში და აამუშავა თავისი „მანქანა“. დაავიწყდა ჩვენი მეგობრობა, სიყ-ვარული, ძმობა (რუსები უფრო ეძმობა) და დაიქირავა საკმაოდ მდარე ხარისხის „პოლო-ტოლოგები“, და „გაი უურნალისტები“, რათა ჩემთვის „ჭკუა ესწავლებინათ“. მდარეს იმი-ტომ ვამბობ, რომ ისინი სრულიად უვიცები,

უნიგენურები და მხოლოდ რუსულფილები გამოიდგნენ! როგორც მათი ნაწერებიდან ირკვევა, ჩემს საბასუქო ზერილებში მე მათ (ასევე ჩემს იუბილარს) მოკუშოდებდი წიგნები წაეკითხათ და მერე დამსხვდარიყვნენ სანერად, მაგრამ შეაყარე კედელს ცერცი. რეგვენი იმის რეგვენია — თავისი არ იცოდეს და სხვა-სიც არ გაიგონოს.

სხვათა შორის, ჩემს სტატიებს არც ერთი
პროფესიონალი ისტორიკოგისა ან გამოხმაუ-
რებას, არადა, ჩვენს იუსტილარს ასეთი მეგობ-
რებიც ჰყავანან, მაგრამ მათ არ იკადრეს სი-
მართლის წინააღმდეგ გალაშქრება. რეგვე-
ნი და უნამუსო კი ყველაფერზე დაწერს, თუნ-
დაც მთვარის ზედაპირის მეორე მხარეზე, ი-
ოლონდ გადაუხადე. და გაზითის ცურცლებზე
საკაბაძლ კრიტიკული პოლემიკაც გაიმართა
ჩემსა და ამ რეგვენებს შორის, რაც საკმაო-
სა და რეგვენებს შორის, რაც საკმაო-

သასს გაგრძელდა.
ერთი სიტყვით, იმ რეგენერაციაში რომ ვერ გა-
ათეთრეს ყორანი – (ან რას გაათეთორებდნენ,
როცა არგუმენტები ჰქონდათ – ნული), ტაქ-
ტიკა შეცვალეს და ჩემს პირად შეურაცხყო-
ფაზე გადმოვიდნენ. ვირისგან წილი რა-
სან ყენაო, ნათევამია, მაგრამ აյ ერთი ფრიად

ამოვპეტდე ჯანგირაშვილის ციტატა და
მივედი იუბილართან სახლში. — ეს შენ ჰქენი? რა მიზენი ან საბაბი გქონდა-შეტყი ამისა? რომ წაიკითხა აილანძა, დაიბნა, დაიწყო ბლუყუ-
ნი. მერე აზრზე მოვიდა და მითხვა, რომ მიგ-
ქარე — მაგას რომ დავურევე, მაგრამ მისი ნო-
მერი რედაქციაში (მათ დააბრალა) მომცესო.
თუმცა შენზე სულ კარგი რამები ველაპარაკე,
რომ ჩემი ძმა ხარ, საყარელი მეგობარი, ასეთი
კარგი კაცი, ნიჭიერი და ა.შ. ბოდიშიც მომი-
ხადა. მერე აკრიფა ტელეფონი, ვიღაცას და-
ურეკა და საკამაოდ უხეშად გამოლანდა: მე
სიტყვა „ქარიხეტია“ ჩემს სიცოცხლეში არ
მიხმარია, შენ აქ რატომ ჩანერეო. და სულ ამ
„ქარიხეტიაზე“ იყო ლაპარაკი. მე ვუსმენდი
და მიგვდი, რომ ამ ყბადალებული სიტყვის
გარდა — ყველაფერი მსი ნათქვაში იყო. შე-
მეცოდა ეს მეგობრის შეურაცხმოფლეო. იმი-
ტომ რომ თავად მოიჭრა თავი სამეცობროშიც
და საზოგადოებაშიც. თანაც ისეთი ტალახი
შეისხა — მორიცება გაუჭირდება. მე ვუთხარი,
რომ ნუთუ ვერ ხვდები, რომ ამით მე კი არ გა-
ვილნძნები, შენ მოგჭრა თავი მაგ მამაბარ-
მა. აპა დაფიქრდი — ვინ გამოგიყვანა — საკუ-
თარი ძმისა და მეგობრის გამოსხილავი. ქს ქცე-
ვა რომ საქართველოში არავაცოდის სიმბო-
ლოა, შენც კარგად იცი-მეთქი. რუსებისთვის
დედა მამის სულის წაღმა-უკულმა ტრიიალი
ჩვეულებრივი ამბავია. ჩვენმა რუსოფილებმაც
ეს, ალბათ, მათგან გადმოიღეს. აქ საქართვე-
ლოა, ძმაო, და ასეთ შეურაცხმოფლებს არ პა-
ტიობენ. ცოტა ჭუა უნდა დააყოლონ ნათევამს
და ყველაფერი არ წამოაყრანტალო. და ახლა
როგორ გინდა ეს ტალახი მოიშორო? რას
იფიქრებენ შენი ძმაკაცები, დეს ირაკლი გა-
ლანძლა, ხვალ ჩვენ მოგვდებარ? ამაზე არ გი-
ფიქრია? მე გთავაზობ ერთ კაცურ გამოსა-
ვალს: უნდა მიხვიდე რედაქციაში, როგორც
უურნალისტისაგან ცილდან მებული და გა-
მოაქცევნონ ნერილი, რომ ეს უკაცური საქე შენ
არ ჩაგიდენია და დაგაბრალა იმ ნაძირალამ.
ძველ დროში ასეთი ულირსი ქცევისთვის დუ-
ელები იმართებოდა. აქ სად დაიკარგა ლირ-
სება, რასაც ბატონი კვესიტაძის ნერილში აზ-
დენი ადგილი აქვს დათმობილი? ან იმ ყურუმ-

საძლ დაანერონე — ასე არ ყოფილა, მე მოვიღონეო. ამით შეგიძლია აღიდგინონ რეპუტაცია. თუ თქვენ ამას არ იზამთ, მაშინ მე გავხდები იძულებული, გაზეთში წერილი გამოვაჩვიყანო-ნო—მეტეი. კარგი, გნახავონ და ერთი თვეა, ვე-ლოდები... გაზეთში არაფერი არ დაბეჭდილა, მისგანაც ჩამიჩიტები არ ისმის.

— მე ამ წერილში იუბილარის გვარ-სა-ხელს არ ახსენიბი იმიტომ. ლომ „სიყვარუ-“

— კაცი.
— მე კი ბატონი კვესიტაძის (რომელმაც ამ ამბეჭდის შესახებ, დარწმუნებული ვარ, არაფერი იცოდა) სტატიის სათაურს „კაცი, რომელ-საც უკან მოხედვის არ ეშინია!“ ერთ პატარა შეკითხვას დავუმატებდი.
— არა რასხიონია?

სანთალი

მიმია გამოთხვება, მაგრამ დავიცხება უფლებელია

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო ლრმა მწუხარებას გამოხატავენ ჩვენი თვალსაჩინო თანამემამულის, სრულიად საქართველოსა და მსოფლიო დონის მუსიკალური საზოგადოების კოლორიტის, საოპერო ხელოვნების უბადლო ვირტუოზის, საქართველოს სახალხო და ყოფილი საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტის, შოთა რუსთაველის, სახელმწიფო და ზაქარია ფალაიშვილის პრემიების ლაურეატის, მრავალი საერთაშორისო ჯილდოს მფლობელის, წლების მანძილზე მოსკოვის დიდი თეატრის წამყვანი სოლისტის, მოსკოვის კონსერვატორიის პროფესორის, ქეშმარიტი პატრიოტის, მეცნიერის, დევნილთა ქრისტიანის, აფხაზეთის პრობლემების ჭირისულის, აფხაზთა და ქართველთა მეცნიერის, მშენდობის დეპარტამენტის ზურბაბ სოლისტის გარდაცვალების გამო.

1993 წლიდან სიცოცხლის ბოლო დღემდე ბატონ ზურაბ სოლტკილავას ყველაზე დიდი ტკივილი მისი მშობლიური აფხაზეთი იყო. მიუხედავად მიმატიურისა მის სანატრელ სოხუმში, ის ურყოვად იდგა თავის პოზიციაზე – „...ჩემი სინდისი არ მაძლევს უფლებას, რომ მე ჩავიდე სოხუმში... სანამ იქიდან გამოდევნილი 300 000 ადამიან არ დაპრუნდება, მე სოხუმში არ ჩავალ – ეს არის ჩემი პროტესტი!“

ქვენის წინაშე პირნათელი და ვალმოხდილი, ქეშმარიტი პატრიოტი და სულით ხორცამდე ქართველი შეუერთდა დიდებული წინაპრების რიგებს. ბატონ ზურაბს მისი ანდერძისამებრ ქართული მინა მიიბარებს.

მსუბუქი იყოს მისთვის სამშობლოს მინა!

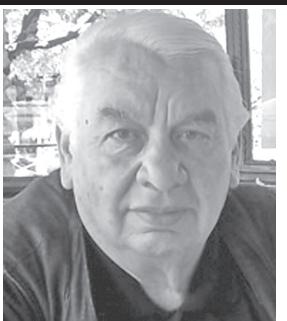
აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობა და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭო სამიმართოს უფასაზე გარება და სამსახურის მთავარი მსატვარი, სამეული

ვაჟა აზარაშვილი ივახით მწუხარებით იუწყება თანამედროვეობის უდიდესი მომენტების, ძვირფასი მეცნიერის

ზურაბ სოლიშვილის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოფენს.

მეუღლე შუქურა თალაკვაძე, შვილი გიგა მაისურაძე, რძალი მაია ჩიკვაშვილი, შვილიშვილები ელი-საბედ, ეკატერინე მაისურაძები იუწყებიან, რომ გარდაცვალა

ანზორ მაისურაძე

პანაშვილი 21, 22 IX, 17 სთ. მისამართი: ქობულეთის ქ. №30. გამოსვენება 23 IX, 14 სთ. ვაკის სამების ეკლესიი-დან (ჭავჭავაძის პროსპექტი).

შვილები გიორგი, შალვა, შვილიშვილები დავითი, ლევანი, ნუცა, შვილთაშვილები მერი, გიორგი, ლაზარე, ნისიმე კოლუაშვილები, ნიკა, გიორგი დევდარიანები, შვილთაშვილის შვილი გიორგი კოლუაშვილი, რძლები ზეონა ბერულავა, ეკატერინა ელისო სულაკაური. შვილობილი იზო ნიურაძე დიდი მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაცვალა

მარი დემეტრაძე

გამოსვენება 21 IX, 14 სთ. მინდა ანზორ მარტოლის ეკლესიიდან (საბურთალოს ქუჩაზე მდებარე, იპოდრომის გვერდით).

მარი დემეტრაძე

გარდაცვალა ღვაწლმოსილი, ამაგდარი და უკეთილშობილესი ქალბატონი მერი დემეტრაძე. იგი 1950 წლიდან მე-4 სტომატოლოგიური პოლიკლინიკის ექიმი იყო და 30 წლის განმავლობაში მუშაობდა ამავე კლინიკის განყოფილების გამგის თანამდებობაზე, იყო სოციალისტური შრომის ვეტერანი, რესპუბლიკური მნიშვნელობის ექიმი, პერსონალური პენსიონერი, ლირსების ორდენის კავალერი. დაჯილდობული იყო სამამულო ომის ვეტერანისა და ჯანდაცვის სამინისტროს ფრიადოსნის მედლებით.

მისი ხსოვნა მარად დარჩება ახლობლების, მეცნიერებისა და კოლეგების გულში. №4 სტომატოლოგიური აღმისამართის თანამდებობაში

საქართველოს რესპუბლიკური

„საქართველოს რესპუბლიკური“

სალესა-საბას ქ. №3. 293-13-34; 599 797679

გამოსათხოვა

ოლეგ ქოჩაკიძე

ქართულმა სახვითმა ხელოვნებამ დიდი და-ნაკლისი განიცადა, მხატვართა საზოგადოებას გამოაკლდა საქართველოს მხატვართა, არქიტექტორთა, თეატრალურ მოღვაწეთა და კინემატოგრაფისტთა კავშირის წევრი, საქართველოს სახალხო მხატვარი 1989 წლიდან ბატონი რლევი ქოჩაკიძე.

იგი 1953-58 წ. სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო სამსახურის აკადემიაში არქიტექტურის ფაკულტეტზე. ბატონი ლევე ქოჩაკიძე 1958 წლიდან დღემდე აქტიურად მონანილეობდა რესპუბლიკურ, საკავშირო და საზღვარგარეთ გამოფენებში, მოწყობილი აქტეს პერსონალური გამოფენებში, სახელმწიფო როგორც საქართველოში, ასევე მის ფარგლებს გარეთაც.

1957 წელს შეიქმნა მსატვართა შემოქმედებითი თანამეცნიერობრობა „სამეული“, რომლის წევრები იყვნენ მეცნიერების ა. სლოვინსკი, ი. ქოჩაკიძე და ი. ჩიკვაძე. ამ ტრენადამ იარსება 1987 წლამდე დიდია ბატონი ლევების დამატებითი ქევრების საქართველოს „ნევრებთან ერთად მოღვაწეობა საქართველოსა და სხვა ქვეყნების თეატრებში, შ. რუსთაველის სას. აკადემიურ თეატრის მთავარი მსატვარი, სამეული“ – იყო რეჟისორი, სცენარისტი და მსატვარი მრავალი ქართული ანიმაციური ფილმისა.

ბატონი ლევე ქოჩაკიძე „სამეულის“ შევრებთან ერთად გატაცებით მუშაობდა არქიტექტურაში (აგტომოტელი, „უშბა“, ტურისტული სასტუმრო, ბაკურიანი და სხვა), მოუმენტურ ხელოვნებაში (გაფორმებული აქტ ბიჭინთაში საზღვაო ვაგზალი, საჭადრაკო და ალპინისტური კლუბები ქ. თბილისში და სხვა). მსატვარი აქტიურად თანამშრომლობდა უფრონალებასა და გამომცემლობებში. მას მსატვრულად გაფორმებული აქტეს ქართველი და უცხოელი ავტორების ნაწარმოებები.

ბატონი ლევე ქოჩაკიძეს ნამუშევრები დაცულად როგორც საქართველოს, ასევე საზღვარგარეთის მუზეუმებსა და გალერეებში: საქართველოს ეროვნული გალერეის, ხელოვნების მუზეუმის, თეატრის, მუსიკისა და ქრონეოგრაფიის მუზეუმის, საბატრიაქეს, მოსკოვის ბახრუშინის მუზეუმის, სახელმწიფო საჯარო ბიბლიოთეკის ფონდებში, ნონ-კონფიდენციალური მუზეუმში, ფილადელფიაში (აშშ), ასევე კერძო კოლექციებში (აშშ), ბელგიაში, გერმანიაში, ესპანეთში, საფრანგეთში, რუსეთში, შვეიცარიაში, პოლონეთთასა და მრავალ სხვა ქვეყანაში.

ბ-ნ ლევე ი აქტიურად მონანილეობდა საქართველოს მსატვართა კავშირის და კულტურისა სამინისტროს მიერ მოწყობილ ძლიერებში, სიმპოზიუმებში და საქვემდებრი აქციებში. მიღებული აქტ ბიჭინთაში და სიგელები. 1956 წ. მოსკოვის ახალგაზრდობის ფესტივალისადმი მიძღვნილი გამოფენა – 1 ადგილი, 1967 წ. სან-პაული ბიენალე (ბრაზილია) – ოქროს მედალი, 1973 წ. ნოვი-საბადის ტრინიალე – ვერცხლის მედალი (იუგოსლავია), 1973-75 წ. პრაღის კვადრიენალე – ოქროს მედალი (ჩეხისლოვანია).

წავიდა ჩენგან ნიჭიერი, განათლებული, უკეთილშობილი მეცნიერი, ლირსეული პიროვნება, თავდაცვებული მეცნიერები და დაგვიტოვა დიდი ნაღველი და კულტურული კივილი.

ბატონი ლევე ქოჩაკიძეს სახელი სამუდამოდ დარჩება მისი ოჯახის, ახლობლების, მეცნიერებისა და კოლეგების სსოფლაში.

საქართველოს მხატვართა პარადი

გარდაცვალა საქართველოს დამსახურებული მსატვარი, მეტად გამორჩეული და საინტერესო პიროვნება

ოლეგ ქოჩაკიძე

ცონბილმა სამეულმა (ალექსანდრე სლოვინსკი, ლევე ქოჩაკიძე და იური ჩიკვაძე) თავისი განუმეორებელი კელი დაბლობა ქართულ თეატრში მათ გააფორმეს ისეთი მნიშვნელოვანი სპექტაკლები, როგორებიცაა: „ჭინჭრაქა“, „სეილემის პროცესი“, „რომეო და ჯულიეტა“, „ბებერი მეზურნები“ და სხვა.

რუსთაველის თეატრი ლრმა მწუხარებას გამოთქმაში ბატონი ლევების გარდაცვალების გამო და სამძიმარს უცხადებს მის ოჯახს.

რუსთაველის თეატრი ლრმა მწუხარებას გამოთქმაში შედეგად არ დაშავებულად.

რაჭაში 3 ადამიანი დაიღუპა

აბაროლმა სამეულმა (ალექსანდრე სლოვინსკი, ლევე ქ

